

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชาย ในสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ มีอายุตั้งแต่ 16-18 ปี ซึ่งถูกกักตัวอยู่ในสถาน
ฝึกอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง รวมทั้งสิ้น 212 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนชาย มีอายุตั้งแต่ 16-18 ปี ซึ่งเคยกระทำผิดมาครั้งเดียว และไม่
ได้กระทำผิดซ้ำอีกภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน นับตั้งแต่ถูกปล่อยให้เป็นอิสระ
รวมเยาวชน ทั้งสิ้น 218 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (พัฒนาโดยคณะจิตวิทยาจุฬาฯ
ในปี 2543)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม ทั้ง 2 ชุด โดยนำไปใช้กับกลุ่มเยาวชนชาย
ที่กระทำผิดซ้ำ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 16-18 ปี ในสถานฝึกอบรมบ้านกรูณา ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของสถาน
พินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางจำนวน 64 คน
2. นำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ซึ่งผ่านการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเรียบร้อยแล้วนั้น ไปเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำอายุตั้งแต่ 16-18 ปี ใน
สถานพินิจกลาง จำนวน 212 คน และกลุ่มเยาวชนชายที่มีอายุตั้งแต่ 16-18ปี ซึ่งกระทำผิดครั้งเดียว
และไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีกหลังจากถูกตัดสินปล่อยไปแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน จำนวน 218 คน
ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลของเยาวชนกลุ่มนี้จากกองควบคุมและสอดส่องกลาง ซึ่งมีหน้าที่คอยควบคุมดูแล

ความประพฤติของเยาวชนที่ถูกตัดสินปล่อยไปแล้วไม่ให้เกิดกลับมากระทำผิดซ้ำอีก และให้เยาวชนเหล่านี้กลับมารายงานตัวเป็นระยะๆ จนกว่าจะครบเกณฑ์ที่ศาลสั่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู และแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

2. ในการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลคิสแลมดา (Wilks's Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรที่มีอยู่เข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้นๆ ด้วยการเพิ่มตัวแปรเข้ามาวิเคราะห์ครั้งละ 1 ตัวตามลำดับความสำคัญของตัวแปร โดยการใส่โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย

จากตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้งหมด 15 ตัวแปร มีตัวแปรที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชายในสถานพินิจกลาง 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรอายุที่เริ่มกระทำผิด ตัวแปรการคบเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมาย และตัวแปรการใช้ยาเสพติด ซึ่งจะเสนอตัวแปรที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวได้ดังต่อไปนี้

1. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ($C_i = 0.528$) พบว่า กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำในสถานพินิจกลาง มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ย 5,231 บาทต่อเดือน ในขณะที่กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวมีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ย 16,411 บาทต่อเดือน ดังนั้นจะเห็นได้ชัดว่าปัจจัยรายได้เฉลี่ยของครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชายในสถานพินิจกลางอย่างเห็นได้ชัด

2. ระดับการศึกษา ($C_i = 0.487$) พบว่า กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำในสถานพินิจกลาง มีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือสูงกว่า จึงสรุปได้ว่าปัจจัยระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่ำ (ประถมศึกษา) จะมีอัตราการกระทำผิดซ้ำสูงกว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า (มัธยมศึกษา)

3. อายุที่กระทำผิดครั้งแรก ($C_i = 0.465$) พบว่า เยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำในสถานพินิจกลาง มีอายุที่กระทำผิดครั้งแรกโดยเฉลี่ยอายุ 14 ปี ในขณะที่กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวจะ

เริ่มกระทำผิดเมื่ออายุโดยเฉลี่ย 16 ปี นั่นก็คือเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งแรกตั้งแต่อายุยังน้อยจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ ในขณะที่เยาวชนชายที่เริ่มกระทำผิดเมื่ออายุมากขึ้นจะมีอัตราการกระทำผิดซ้ำลดลง

4. การคบเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมาย ($C_i=0.303$) พบว่า กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำในสถานพินิจกลางมีเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมายประมาณ 10 คน ในขณะที่กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวมีเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายประมาณ 1 คน จากผลการวิเคราะห์จะเห็นว่าการคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชาย โดยเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำจะมีเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายเป็นจำนวนมากกว่าเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว

5. การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด ($C_i=0.281$) พบว่า กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำในสถานพินิจกลางมีการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดประมาณ 97% ในขณะที่กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวมีการเกี่ยวข้องกับสารเสพติด 72.7% ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำผิดกฎหมาย ในขณะที่เดียวกันก็มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำสูง ซึ่งสังเกตได้จากค่าร้อยละของเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ ที่มีการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดเกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา (97%)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยเบื้องหลังของเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำว่าพ่อแม่มีส่วนผลักดันให้ลูกของตนกระทำผิดหรือไม่ โดยเฉพาะกลุ่มที่กระทำผิดในคดียาบ้า เพราะจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เยาวชนเหล่านี้มีการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดสูงถึง 97% ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่สูงมาก ทั้งนี้เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขที่ต้นเหตุ

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนหญิง เพื่อเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างเยาวชนหญิงที่กระทำผิดซ้ำกับเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ

3. ควรศึกษาทดลองโปรแกรมต่างๆ ที่ช่วยลดพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาสังคมให้ปกติสุข

4. ควรศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระทำผิดซ้ำเพิ่มเติม เช่น ประเภทของคดีที่กระทำผิดครั้งแรก โดยใช้ความรุนแรงของการกระทำผิดเป็นเกณฑ์ สุขภาพจิตของเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ความรู้สึกเกี่ยวกับความยุติธรรมที่ได้รับจากศาลตัดสิน ฯลฯ ว่ามีความเกี่ยวข้องกับกระทำผิดซ้ำของเยาวชนมากน้อยเพียงใด